

ONDERTEKEND AFSCHRIFT toegezonden overeenkomstig
Aukel 792 van het Gerechtelijk Wetboek
VRJ van EXPEDITIERECHT : art. 280, 2°, W. Reg. 7596

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.22.0162.N

GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT, onafhankelijke openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Drukpersstraat 35, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0694.679.950,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Paul Alain Foriers, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 250/10, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

Y, [...],

verweerster,

vertegenwoordigd door mr. Patricia Vanlersberghe, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Koloniënstraat 11, waar de verweerster woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Brussel, Marktenhof, van 6 oktober 2021.

De zaak is bij beschikking van de eerste voorzitter van 8 december 2022 verwezen naar de derde kamer.

Raadsheer Ilse Couwenberg heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDELEN

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling****Eerste middel**Eerste onderdeel*

1. Onder de titel “*is [de verweerster] te aanzien als een overheidsinstantie en overheidsorgaan zoals bepaald in artikel 83.7 [Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van de Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG)]*” stellen de appelrechters vast en oordelen ze dat:

- de beoordeling van de vraag of de verweerster al dan niet als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien, niet eenduidig is in de bestreden beslissing van de Geschillenkamer van 15 maart 2021 en de gebruikte motieven minstens deels tegenstrijdig lijken;

- de vraag of de verweerster al dan niet als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien, niet meer beoordeeld moet worden omdat de partijen niet meer betwisten dat de verweerster als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien.

Onder de daaropvolgende titel “*is [de verweerster] een (van het mogelijk opleggen van een geldboete) vrijgestelde overheid in de zin van artikel 221, § 2, [Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna GBW)]*” stellen de appelrechters vast en oordelen ze dat:

- de eiseres wel betwist dat het niet volstaat dat de verweerster een overheid is in de zin van de hier toepasselijke wetgeving om de vrijstelling uit artikel 221, § 2, GBW te kunnen genieten, vermits deze vrijstelling niet geldt indien een “overheid” in de zin van artikel 5 “*goederen of diensten aanbiedt op een markt*”;
- niet is aangetoond dat het aanbieden van wettelijk gesubsidieerd onderwijs door een scholengroep zou moeten worden aangezien als het aanbieden van een dienst op een markt;
- de uitzondering van artikel 221, § 2, GBW, in die zin dat in België toch administratieve geldboetes zouden kunnen worden opgelegd aan de verweerster, niet toepasselijk is;
- de Geschillenkamer “*dienvolgens*” ten onrechte een administratieve geldboete heeft opgelegd en deze sanctie onwettelijk is.

2. Hieruit volgt dat de vaststelling van de appelrechters dat de Geschillenkamer in haar beslissing van 15 maart 2021 de vraag of de verweerster al dan niet als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien niet eenduidig heeft beoordeeld en de gebruikte motieven minstens deels tegenstrijdig lijken, de beslissing dat de opgelegde administratieve geldboete onwettelijk is, niet draagt.

Het onderdeel dat in zijn geheel uitgaat van het tegendeel, berust op een onjuiste lezing van het arrest en mist feitelijke grondslag.

*Tweede onderdeel**Eerste subonderdeel*

3. In haar appelconclusie voert de eiseres aan dat:

- de verweerster als vrije gesubsidieerde onderwijsinstelling hoe dan ook niet onder het begrip “overheidsdiensten en overheidsorganen” uit artikel 83.7 AVG valt;
- het begrip “overheidsdiensten en overheidsorganen”, niet is gedefinieerd in artikel 83.7 AVG en, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in de gehele Unie autonoom, uniform en op een restrictieve wijze moet worden uitgelegd;
- het begrip “overheidsdiensten en overheidsorganen” in elk geval niet zo ruim kan worden uitgelegd dat het ook privaatrechtelijke rechtspersonen die een taak van algemeen belang verrichten, zoals vrije secundaire onderwijsinstellingen, omvat;
- de ruime interpretatie die de verweerster aan artikel 221, § 2, GBW geeft in tegenspraak is met de restrictieve interpretatie die artikel 83.7 AVG als uitzonderingsbepaling moet krijgen;
- daarom ook artikel 221, § 2, GBW zo moet worden uitgelegd dat vrije onderwijsinstellingen zoals de verweerster niet zijn vrijgesteld van ~~administratieve~~ geldboeten voor inbreuken op de AVG.

4. De appelrechters die onder de titel “*is [de verweerster] te aanzien als een overheidsinstantie en overheidsorgaan zoals bepaald in artikel 83.7 AVG*” oordelen dat ze niet meer de vraag moeten beoordelen of de verweerster al dan niet als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien omdat de partijen niet meer betwisten dat de verweerster als een overheid of overheidsinstantie moet worden aangezien, geven van de appelconclusie van de eiseres een uitleg die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is en miskennen aldus de bewijskracht ervan.

Het subonderdeel is gegrond.

Overige grieven

5. De overige grieven kunnen niet tot ruimere cassatie leiden.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeel-telijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Brussel, Marktenhof, anders samengesteld.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samen-gesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, sectievoorzitter Koen Mestdagh, en de raadsheren Antoine Lievens, Ilse Couwenberg en Sven Mosselmans, en in openbare rechtszitting van 9 januari 2023 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri

Vanderlinden ruet bijstand van griffier Mike Van Beneden.

M. Van Beneden

S. Mosselruans

I. Couwenberg

A. Lievens

K. Mest dagh

E. Dirix